

■ Πρὸς ὑπάντησιν τοῦ νηπιάζοντος Δεσπότης τῆς Κτίσεως (γ')

Ἄς βοήσωμε εὐγνωμόνως, δοξολογικῶς καὶ ὁμολογιακῶς μαζί με τὸν Πρεσβύτεν καὶ Προφήτην Συμεών...

«**Ἐβόησέ Σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς,**
τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ Σωτήριον, Ὁ λαοῖς ἐπέστη
ἐκ Θεοῦ Χριστέ Σὺ Θεός μου».

Ἦ Θεάνθρωπε, ὅταν ὁ Πρεσβύτες καὶ Προφήτης Συ-
μεών Σε προϋπάντησε, **ἐφωτίσθη** καὶ ἶδε καὶ ἀνεγνώρι-
σε εἰς Σε, **τὸν ἐλθόντα Θεό,** τὸ Φῶς καὶ τὸν **Σωτῆρα** τῶν
Ἑθνῶν τῆς γῆς· **γὰρ** τὸν λόγο αὐτὸν **ἀνεφώνησε:** **Σὺ εἶσαι,**
Χριστέ, ὁ Θεός μου γεννηθεὶς ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα.

Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Ἑρμηνεία εἰς τὸν Εἱρμὸν τῆς ᾠδῆς Ϛ´
τοῦ Κανόνος τῆς Ὑπαπαντῆς,
Ποιήματος Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Μελωδοῦ

Ἀπὸ τὰ ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἐρανισμένος ὁ Εἱρμὸς οὗτος·
• λέγει γὰρ ὁ Ἱερὸς Λουκᾶς, ὅτι εἶπεν ὁ θεῖος Συμεών, ὅταν
ἐβάσταζε τὸν Κύριον εἰς τὰς χεῖράς του:

«**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,**... ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν» (Λουκ. β´ 29-31).

• Ἄρχισε δὲ ὁ Ἱεράρχης Κοσμᾶς τὸν παρόντα Εἱρμὸν ἀπὸ τοῦ
«**ἐβόησε**» διὰ νὰ φανερώσῃ, ὅτι ἡ παροῦσα ᾠδὴ εἶναι ἡ ἕκτη τοῦ
Ἰωνᾶ, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ «**ἐβόησα**»:

«**Ε**βόησα, φησίν, ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου» (Ἰωv. β' 3).

* * *

Ὁ **π**ρεσβυτικώτατος, λέγει, Συμεών, βλέπων με τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμοὺς **τὸ Σωτήριον ἐκεῖνο**, τὸ ὁποῖον ἐπέμφθη εἰς ὄλους τοὺς λαοὺς, τόσον τῶν Ἰουδαίων, ὅσον καὶ τῶν Ἐθνικῶν, **τοῦτέστι τὴν Σάρκωσιν** τοῦ Μονογενοῦς, Ἦν εὐδόκησεν ὁ Θεὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἐβόησεν εἰς Ἐσέ, Κύριε. **Τί** δὲ ἐβόησεν;

■ **Ἦ** θεάνθρωπε Ἰησοῦ Χριστέ, Ἐσὺ προῆλθες Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἦτοι ἐγεννήθης Θεὸς Ὁμοούσιος ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

● **δι**ότι ἂν καὶ ἐβάσταζε βρέφος εἰς τὰς χεῖράς του ὁ δίκαιος Συμεών, καὶ ἔβλεπε νήπιον τὸν Δεσπότην Χριστὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅμως δὲν ἔμεινεν ὁ νοῦν του εἰς μόνον τὸ ἔξω καὶ βλεπόμενον ταπεινὸν σχῆμα τῆς ἀνθρωπότητος·

● **ἀ**λλὰ διὰ μέσου τῶν Θείων Μελῶν τοῦ Παναγίου Βρέφους, ὡσὰν διὰ μέσου τινῶν λεπτῶν ὑμένων ἢ ὑέλων, παρέκυπτεν εἰς τὸ ἔσω καὶ κεκρυμμένον Φῶς τῆς Θεότητος·

● **ὅ**θεν καὶ βλέπων τοῦτο, τέλειον Θεὸν Σὲ ὠμολόγησε.

* * *

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐν τῷ εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Λόγῳ αὐτοῦ οὕτω γράφει:

«**Ἄ**ννα εὐηγγελίζετο, Συμεὼν ἐνηγκαλίζετο, ἐν μικρῷ βρέφει τὸν μέγαν Θεὸν προσκυνοῦντες, οὐ τοῦ ὀρωμένου καταφρονοῦντες, ἀλλὰ τῆς Θεότητος αὐτοῦ τὴν μεγαλωσύνην δοξολογοῦντες· ἐφαίνετο γὰρ ὡσπερ φῶς δι' ὑελίνων ὑμένων διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἢ θεία δύναμις διαυγάζουσα τοῖς ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας κεκαθαμένους».

(Ὁμιλία εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, PG τ.31, στλ.1473D)

Ἀλλὰ καὶ ὁ Νικομηδείας Γεώργιος, πανηγυρίζων εἰς τὴν Ἑορτὴν ταύτην, λέγει:

«**Τ**αῦτα εἶπεν ἡ Θεοτόκος, καὶ ταῖς τοῦ πρεσβύτου παλάμαις τὸν Υἱὸν ἐπιτίθησιν· ὁ δὲ τὴν ὄσιν, ὡς εἶχε τάχους, τούτῳ προσεπικλίνας, καὶ τοῖς χεῖλεσι τούτου προσεπερείσας τὰ ὄμματα, τοιαῖς δέ που φωναῖς πρὸς Αὐτὸν ἀπεχρήσατο· **Τίς** ἡ τοσαύτη φιλανθρωπία καὶ συγκατάβασις, Δέσποτα; **Τίς** ὁ τοσοῦτος πλοῦτος τῆς εὐσπλαγχνίας Σου; **Τί** τὸ κινήσαν τὴν Σὴν ἀγαθότητα τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι;».

(βλ. Μέγας Ἀθανάσιος, Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, PG τ.28, στλ. 988A, §11)

□